

[Ministeren for offentlige arbejder.]

sundhedsfarlige. Men jeg skal også gøre opmærksom på, at støjulemper for beboerne langs trafikåreerne i byområdet i forvejen er store; når man koncentrerer trafikken på særlig trafikerede områder, aflaster man altså andre, og støjulemperne kan ofte være mindst lige så store ved den sekundære gade trafik som ved den mere gennemgående. Vi undersøger en mulighed for at reducere støjen gennem valg af kørebanelægning og regner også med en hastighedsbegrænsning. Begge dele er noget, der skulle kunne formindske ulemperne.

Spørgsmålet har givet anledning til, at jeg har bedt om orientering om, hvorvidt man på nuværende tidspunkt ved en indkapsling af rummet over kørebanerne kunne hjælpe til, men det er oplyst over for mig, at det ikke på projektets nuværende stadi er teknisk muligt. En egentlig opgivelse — det har hr. Helge Nielsen jo heller ikke foreslået — ville medføre, at arbejder til en værdi af 20 mill. kr. ville være udført forgæves.

Jeg kan kun sige, at heller ikke jeg er tilfreds med, at forholdene har udviklet sig, som de har, og at jeg synes, bestræbelserne må gå i retning af at undgå at komme i en sådan situation fremtidig, at nye boligområder etableres klods op ad projekterede eller eksisterende større trafikanelæg.

Helge Nielsen: Må jeg takke ministeren for svaret, men alligevel udtrykke en lille smule bekymring. Jeg skal ikke gå ind i, hvor fejlen er at finde, om det er hos det ene eller det andet organ, men kun give udtryk for, at her er altså 600-800 familier rykket ind i nybyggeri uden at ane, hvad de blev udsat for, og samtidig understrege, at der her er tale om folkepensionistboliger, invalideboliger og boliger for familier med mange børn. Jeg mener, at man endnu en gang i trafikministeriet, hos vejmyndighederne, må overveje, om der ikke kan gøres noget, der effektivt skærmer imod denne støj.

Jeg har ladet mig fortælle, at man har lagt tvungne benzinvognsruter den vej udad. Med stopsignal lige før stigningen ad denne motorvej kan man let forestille sig, hvilken forfærdelig støj der vil blive, når de store vogne med anhængere skal trækkes op ad disse ret stejle stigninger, som motorvejen får.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg har ikke meget at føje til, men vil dog gerne sige, at hvis der er mulighed for over reguleringen også at tage nogle hensyn, skal man naturligvis gøre det. Jeg synes, at netop når der er tale om boliger af den art, som hr. Helge Nielsen nævnte nu, og som jeg måske burde have nævnt i mit første svar, er det så meget desto mere betænkeligt, at man projekterer og udfører dem med en sådan placering, når man i forvejen kender de ulemper og gener, der må komme.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Reintoft* til forsvarsministeren:

„Vil ministeren tage skridt til en ændring i den militære straffelovs § 53, der — trods den megen formelle tale om demokrati i forsvaret — står som en væsentlig hindring for de værnepligtiges adgang til at fremsætte klager eller gøre opmærksom på fejl eller mangler inden for forsvaret, og som muliggør disciplinære overgreb, som man nylig har været vidne til, og undertrykkelse af de værnepligtiges rettigheder og ansvar?“

Hanne Reintoft: Nu, da vi lige har talt om regeringens definition af begrebet demokrati, er det nok meget apropos at spørge forsvarsministeren, om der er mulighed for at ændre den militære straffelovs § 53, der hjemler straf for en værnepligtig, som ytrer utilfredshed med en overordnetes adfærd eller i øvrigt klager over besværligheder og mangler, således at det spredte en for mandstugten farlig misfornøjelse.

Det er en paragraf, der i hele sit indhold strider imod påstået ønske om demokratisering af forsvaret, og den virker hæmmende på talsmandsinstitutionens udvikling og forbedring. At bestemmelserne virker således, at der ofte ikke tør klages, skønt der virkelig var et behov for det, så vi jo sidst i den meget pinlige tortursag på Bornholm, hvor en værnepligtig blev hængt op i benene, medens kammeraterne ikke vedede at skride ind straks. Der er ikke så skrap en paragraf om straf for officererne; man får bare en mindre straf, man bliver ikke suspenderet.

Ordlyden af § 53 er så forældet, at man kunne tænke sig, den ikke bliver brugt, men